

## TRAVESSA CAP AL 2022

ENTREGA  
2

La Travessa cap al 2022 ([www.travessa2022.cat](http://www.travessa2022.cat)), iniciada el mes de març passat i que impulsa el Grup Inspiració 2022 amb l'estreta col·laboració de l'Ajuntament de Manresa i altres institucions, ha prosseguit el seu desplegament. Després d'haver travessat abans de l'estiu l'àmbit Terra, ara ha pertocat a l'Humà. A través de dues xerrades i d'una taula rodona, amb gran diversitat de temàtiques i de formats, aquestes han compartit la visió que hem assolit un estat que perfectament podem definir com el propi i característic d'una «nit fosca de l'ànima col·lectiva». És una nit fosca que, òbviament, ve definida per coneguts diagnòstics catastrofistes que alguns, malauradament, semblen voler llegir o bé només sota el signe del pessimisme o bé, com ha dit algun col·lapsòleg, com una nova mena d'opi del poble servit per aiatol·lars ecològics i científics.

Mal ens faci o no ens agradi llegir-ho, el cert és que ens enfrontem a seriosos problemes mediambientals, energètics, climàtics, geopolítics, socials i econòmics que ja han assolit, ara per ara, la condició de veritables punts de no retorn. Tots ho sabem, però no ens ho volem arribar a creure perquè fer-ho ens és massa dolorós: el clima s'ha desbocat, la biodiversitat col·lapsa, la contaminació s'ha convertit en una constant, l'economia està freqüentment a prop d'una aturada cardíaca i les tensions socials i geopolítiques se segueixen multiplicant.

Com se'ns va indicar des de l'àmbit Terra, l'espècie humana ha trastocat per complet els grans cicles biogeoquímics del sistema planetari i la gran qüestió que se'n deriva és com ens pertoca viure a partir d'aquí. Quina relació mantenim amb el nostre dia a dia i aquesta era de l'Antropocè? Les reflexions aportades en les tres activitats i treballades a través dels anomenats grups d'aprofundiment ens han portat a adonar-nos que no podem quedar-nos en les habituals respostes davant d'una realitat tan carregada de mitologia com ho és aquesta del col·lapse.

De res o poc ens valen les habituals respostes davant l'evidència d'aquest col·lapse: els discursos polítics amb fracassos i decepcions constants com ho va ser la recent cimera de Glasgow, els supervivencialistes que acaben convertint la vida en una simple qüestió de sobreviure; els apocalíptics, que profetitzen,



És fonamental recuperar la dimensió del silenci, massa sovint ofegat

SÍLVIA BELMONT

## CAP A UNA TRANSFORMACIÓ INTERIOR: DEL COL·LAPSE A LA CONSCIÈNCIA



Tribuna

**Oriol Pérez i Treviño**

Musicòleg i relator de l'àmbit Humà de la Travessa cap al 2022

des de la literalitat textual, el fi del món (recordem la profecia maia de la fi del món del 21 de desembre del 2012), i els progressistes, que no dubten a assegurar que som en un dels moments més brillants mai assolits per l'espècie humana a causa dels desenvolupaments tecnològic i biotecnològic.

### Com un procés de dol

Massa ens sembla que l'acceptació d'aquestes qüestions intrínsecament vinculades al col·lapse ens espanten d'allò més, per la qual cosa ens cal acceptar, en primer lloc, aquesta realitat talment com si visquéssim un procés de dol, perfectament estudiat pels psicòlegs especialistes en el desconsol generat per la mort

d'un ésser estimat. Aquest es desenvolupa en unes fases que, d'alguna manera, són indicatives de com es troben diferents segments de la nostra societat davant d'aquest col·lapse. Així, hi podem localitzar els negacionistes (no és veritat, no és just), els profundament indignats que ho manifesten amb ràbia, aquells que advoquen per algun tipus de negociació, els que pateixen por i depressió i, per últim, els de l'acceptació, que només pot arribar de forma veritable si s'ha travessat i passat, en algun moment, per les fases anteriors.

Per assolir aquesta fase d'acceptació ens cal, abans de tot, prendre plena consciència, ja no tan sols que som éssers immersos, col·lectivament, en l'esmen-

tada nit fosca de l'ànima, sinó que també estem immersos en un col·lapse produït i provocat per un excés de la dimensió lògic-mental-racional.

Ens cal tan aviat com sigui possible, seguint l'exposat per filòsofs com Jean Gebser (1905-1973), retrobar les dimensions anteriors a aquesta dimensió (dimensions arcaica, màgica, mítica) i que ens permetin superar l'habitació i l'excés d'identificació col·lectiva en un personatge assentat de ple i tan sols en el materialisme i en el consumisme tan habituals com acrítics, per obrir-nos a una nova dimensió que podem anomenar espiritual o integral.

### Tres compromisos

Serà només amb l'assoliment d'aquesta nova consciència que podrem començar a construir una veritable esperança, que haurà d'anar acompanyada de tres compromisos d'un desig col·lectiu de la ciutat en relació

amb l'àmbit Humà:

1. Per a la presa de consciència i (re)trobatment de la dimensió espiritual de l'ésser humà ens sembla que és fonamental la recuperació de la dimensió del silenci, un silenci que, massa sovint, queda ofegat per un constant soroll ja no tan sols físic sinó també mental. Es tracta d'impulsar un espai on la ciutadania pugui anar a trobar i a practicar aquest silenciament intern més enllà de qualsevol creença o confessió religiosa particular.

2. També s'albirava en un horitzó a mitjà termini la progressiva construcció d'un centre, a la ciutat, que es constitueixi com el veritable resum i aportació a la commemoració dels cinc-cents anys de la transformació interior de sant Ignasi de Loiola (1491-1556) a la ciutat de Manresa. Aquest centre, a part d'abordar multitud de qüestions i temàtiques referides als complexos i rics processos vinculats a la transformació interior, també haurà d'integrar tallers que tractin temàtiques monogràfiques sobre salut integral i no-violència. I és que, com molt bé ens ha ensenyat la Dra. Ester Torrella en la seva participació a la Travessa, «la salut és el veritable estat natural de l'ésser humà, un do que li pertany com a dret propi. Tenir cura d'aquest do és la seva responsabilitat». També la manifestació de la no-violència en la nostra dimensió social ha de venir precedida per la consciència d'una responsabilitat que, ara per ara, sembla absent per motius que escapen amb escreix a l'espai d'aquestes línies.

3. Per últim, també ens sembla indicatiu d'una voluntat i d'un compromís adscriure'ns a l'actuació, impulsada pel Consell Municipal de Solidaritat «Manresa, municipi pel comerç just». Aquest projecte forma part d'un programa internacional que destaca com l'estil de consum pot esdevenir una eina imprescindible de transformació mediambiental i social.

Més enllà de totes aquestes qüestions, la celebració d'aquest bloc humà de la Travessa cap al 2022, que han acompanyat xerrades, tres neteges perimetrals i tres caminades conscients, ha permès intensificar una mica més en la consciència d'alguns de la necessitat d'una espaiositat que, com ha dit l'antropòleg jesuïta Xavier Melloni, ens constitueix com «a éssers humans en la mesura que ens permet anar més enllà dels nostres instints i interessos primaris».